

**Svar (5/3 01)****Trafikministeren (Jacob Buksti):**

Jeg har opfattet spørgsmålet således, at der refereres til den overgangsordning vedrørende fornyelse af kørekort, som i 1999 trådte i kraft for visse kørekortindehavere vedrørende synsstyrkekravet.

På det grundlag kan jeg oplyse, at kørekortbekendtgørelsen med virkning fra den 26. april 1999 blev ændret for så vidt angår personer, som før den 1. juli 1996 var indehavere af et kørekort til »gruppe 2«. Disse personer har således siden den 26. april 1999 haft mulighed for at forny deres kørekort efter de bestemmelser for synsstyrken, som var gældende indtil Rådets direktiv af 29. juli 1991 om kørekort (91/439/EØF) i 1996 blev implementeret.

Overgangsbestemmelsen gælder for alle indehavere af et gruppe 2-kørekort, dvs. kategorierne C (lastbil), C/E (lastbil med stort påhængskøretøj), D (bus) og D/E (bus med stort påhængskøretøj), og indehavere af kørekort i kategorierne B og D, som anvendes til erhvervs-mæssig personbefordring, samt indehavere af kørekort med påtegning om godkendelse som kørelærer.

Personer, som er i besiddelse af et kørekort til enten kategori C/E eller D/E erhvervet før 1. juli 1996, kan således allerede efter de gældende bestemmelser få fornyet dette kørekort efter de regler for synsstyrken, som var gældende indtil 1. juli 1996.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at foretage mig yderligere i anledning af spørgsmålet.

**Ad spm. nr. S 1604**

Fra finansministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Lars Løkke Rasmussen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-2001, forhandlingerne side 4923, lød således:

Til finansministeren (12/2 01) af:

**Lars Løkke Rasmussen (V):**

»Vil ministeren oplyse konsekvenserne for kommunernes skattegrundlag og provenu af indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget for perioden 1994-2001 (og herunder angive beregningsmetode og opgøre tallene i både løbende priser og 2001-prisniveau)?«

**Supplerende svar (2/3 01)**

**Finansministeren (Pia Gjellerup):**

Arbejdsmarkedsbidraget blev indført med virkning fra 1994 som led i skattereformen »Ny kurs mod bedre tider«. Indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget var således en del af en større omlægning, og 1994-reformen indeholdte også tiltag som øgede det kommunale udskrivningsgrundlag, heriblandt bruttoficeringen af overførslerne og en generel fradragssanering. Med hensyn til konsekvenserne for det kommunale skattegrundlag er det derfor misvisende, at se på den isolerede virkning af arbejdsmarkedsbidraget.

Hertil kommer, at de strukturforbedringer reformen medførte, har været en medvirkende årsag til 90'ernes langvarige økonomiske opsving, som har givet kommunerne betydelige merindtægter samt færre udgifter til sociale ordninger. På den baggrund vurderes det, at den samlede virkning af skattereformen har været gunstig for kommunernes økonomi.

Endelig bør det bemærkes, at størrelsen på de årlige bloktilskud fra staten til kommunerne tager udgangspunkt i den skønnede forskel mellem kommunernes indtægter og udgiftsbehov.

Indførelsen og den efterfølgende optrapning af arbejdsmarkedsbidraget har haft en direkte påvirkning af det kommunale skattegrundlag gennem to kanaler. For det første er arbejdsmarkedsbidraget fradragsberettiget, hvilket bidrager til et mindre kommunalt skattegrundlag, og for det andet har optrapningen medført en mindre vækst i satsreguleringen og dermed i de skattepligtige overførsler og i bundfradraget. I 2001 er den samlede direkte virkning et fald i det kommunale skattegrundlag på 65 mia.kr. , jf. tabel 1.